

ת"פ 9681/10/22 - מדינת ישראל נגד אחמד צלאחאת (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 9681-10-22 מדינת ישראל נ' צלאחאת(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט שרון דניאלי המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
אחמד צלאחאת (עציר)	

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאור בר עמי

ב"כ הנאשם עו"ד חיכמאת מואסי

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

1. הנאשם, אחמד צלאחאת, תושב איזור יהודה ושומרון (להלן - הנאשם) הורשע ביום 4.4.23 על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא לפי סעיף 413 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.
2. עניינו של נאשם זה נדון לאחר שביום 14.3.23 גזרתי את דינו של שותפו לעבירה של הנאשם, נאאל היכל (להלן - היכל) עימו ביצע הנאשם בצוותא את עבירות גניבת הרכב והחזקת כלי פריצה לרכב (בת"פ (שלום - כפר סבא) 9638-10-22 מדינת ישראל נ' נאאל היכל (פורסם בנבו, 14.3.23)). היכל, יש לציין, הורשע גם בעבירות נוספות של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, ועבירות נוספות. בגזר דין זה הטלתי על היכל עונש של 17 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וזאת לאחר שקבעתי כי מתחם הענישה ההולם בגין מעשיו נע בין 15-28 חודשי מאסר בפועל.
3. הנאשם שלפניי הודה והורשע בכך שביום 2.10.22 שהה בישראל יחד עם היכל, מבלי שהחזיק באישור כניסה או שהייה בישראל כחוק, וכי בשעה 03:19 לפנות בוקר הנאשם והיכל הגיעו לרעננה, למקום בו חנה רכבה של גב' סוזן גורדון, הבעלים של רכב מסוג קיה פיקנטו, מ.ר. 413-75-301 (להלן - הרכב). הנאשם הורשע והודה בכך שהוא והיכל פרצו לרכב בכך ששברו את חלון הנהג ברכב, שברו את מערכת מתג ההנעה, חיברו מחשב

רכב חיצוני למנוע הרכב והניעו את הרכב. בהמשך לכך, נכנס היכל למושב הנהג ברכב והנאשם נכנס למושב שליד הנהג.

בהמשך, כשהבחין השוטר אסף ואדעי במתרחש, רץ זה לכיוון דלת הנהג ברכב הגנוב, ואז היכל החל בנסיעה במהלכה גרם נזק לשלושה כלי רכב, ובסופה היכל עצר את הרכב הגנוב. אלא שאז, היכל המשיך בנסיעה מהירה קדימה לכיוון השוטר אסף ושוטרים נוספים, שקפצו מהדרך, ולכיוון הפקח מוגוס ביצ'ה שנהג בניידת עירונית, וחסם באמצעותה את רחוב הגליל פינת החשמונאים ברעננה. בהמשך היכל שנהג ברכב הגנוב פגע בניידת בצידה השמאלי ועצר את הרכב הגנוב, וכתוצאה מכך חש הפקח מוגוס מכאוב בגב התחתון, ופנה לטיפול רפואי בבית החולים.

4. הצדדים הציגו את הסדר הטיעון לבית המשפט ביום 4.4.23 וביקשו לדחות את מועד הטיעונים לעונש ליום 28.5.23, בו נשמעו טיעוניהם.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה פתח את טיעוניה בכך שציין כי הנאשם יליד שנת 1987, שלחובתו עבר פלילי משמעותי, הכולל לא פחות מ-18 הרשעות, עוד מאז היותו בן 16, הכוללות עבירות שונות או זהות לעבירות בעניינו.

כן ציין כי אך ביום 16.12.20 נדון הנאשם בת"פ (שלום - פ"ת) 6919-04-20 לעונש של 27 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע שם בביצוע עבירות של גניבת רכב ונסיון גניבת רכב בשני אישומים נפרדים, ובעבירות נלוות, אותן ביצע יחד שני נאשמים אחרים. בית המשפט שם (כבוד השופט ע' מורנו) הטיל על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, והפעיל שני מאסרים מותנים שהיו לחובתו בני 7 ו-3 חודשים, בחופף ובמצטבר, כך שהוטל על הנאשם כאמור לרצות עונש מאסר בפועל של 27 חודשי מאסר, וכן הוטלו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור למשך 3 שנים כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ו-9 חודשי מאסר למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו בגין מעשיו של הנאשם, והדגיש את עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות מסוג זה, והפנה לפסיקת בתי המשפט בה נקבע כי תופעת גניבת הרכבים הינה בגדר "מכת מדינה". ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה התלבטה האם לא נכון לנוכח עברו המכביד של הנאשם לבקש שבית המשפט יעשה שימוש בסמכותו מכוח סעיף 40 לחוק העונשין, ולקבוע כי עונשו צריך לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם, אך בנסיבות הכוללות של העניין, לא ביקשה לעשות כן.

ב"כ המאשימה ציין כי אמנם הנאשם לא נהג ברכב, אך לא פעל לעצור את נהיגתו הפוזת של חברו, שגרמה לנזק וסיכנה את העוברים והשבים.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל, וביקש לפסוק את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, ולאחר הפעלת המאסרים המותנים שלחובתו, להטיל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין שניתנו לאחרונה בת"פ (שלום - ראשל"צ) 316-09-22 **מדינת ישראל נ' קבהא (עציר) ואח'** (לא פורסם, 18.1.23), ות"פ (שלום - ראשל"צ) 10255-11-21 **מדינת ישראל נ' לולו (עציר) ואח'** (לא פורסם, 23.1.23).

6. באי כוח הנאשם טענו כי יש ללמוד על עונשו של הנאשם באמצעות עניינו של הנאשם האחר, היכל, עליו הוטל כאמור עונש של 17 חודשי מאסר בפועל בת"פ (שלום-כ"ס) 9638-10-22, וכן לעובדה שבת"פ (שלום-פ"ת) 6919-04-30 הוטל על הנאשם בגין אירועי גניבת רכב וניסיון גניבת רכב (שני מקרים), עונש של 22 חודשי מאסר בפועל (טרם הפעלת עונשי המאסר המותנים), מבלי שהוגש ערעור מצד המאשימה.

ב"כ הנאשם הפנו לחלקו המצומצם של הנאשם בביצוע העבירות, ובין היתר לכך שהוא לא נהג ברכב וביצע עבירה של גניבת רכב, בשעה שהאחר, היכל, ביצע גם עבירה של נהיגה פוחזת, ובית המשפט גזר עליו עונש נמוך יותר מעתירת המאשימה כאן.

ב"כ הנאשם הפנו גם לעובדה שהנאשם נחבל במהלך האירוע ונגרם לו שבר באף, והוסיפו שבמהלך האירוע הנאשם לא יכול היה להשפיע על עצירת הרכב, שהיה נהוג בידי היכל, וסיכמו בכך שהאירוע הסתיים בסופו של דבר בתפיסת הרכב הגנוב והחזרתו לבעליו.

ב"כ הנאשם טענו כי מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 9-24 חודשי מאסר בפועל לכל היותר, וביקשו למקם את העונש בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם. כמו כן, ב"כ הנאשם ביקשו לחפוף באופן מלא את עונשי המאסר המותנים לכל עונש שייגזר על הנאשם.

ב"כ הנאשם טענו כי עומדת לזכותו של הנאשם העובדה כי הודה במעשיו ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה. כמו כן, הפנו למצבו הכלכלי הירוד של הנאשם, לכך שהוא התייתם מאב, וחי בגפו, ללא אישה וילדים, וכן לתקופת מעצרו הממושכת, בתנאים לא קלים, ובפרט לאור היותו תושב האיזור שאינו זכאי להטבות של ביקורים, חופשות ושחרור מוקדם. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

7. בית המשפט נדרש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

הנאשם פגע במעשיו במספר ערכים חברתיים מוגנים, שעניינם זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע מי הם הנכנסים והיוצאים בשעריה והרצון להגן על קניינם הפרטי של האזרחים ועל רכושם. במכלול הנתונים של תיק זה, פגיעת הנאשם בערכים המוגנים כפועל יוצא ממעשיו נמצאת ברף הבינוני-נמוך.

8. חומרתה של עבירת גניבת רכב נלמדת מהעונש המרבי שלצידה, של 7 שנות מאסר, באופן המבטא את רמת הענישה הראויה במקרים החמורים, שמנחה את העונש הראוי גם במקרים הפחות חמורים (ע"פ 5953/22 **מדינת ישראל נ' גאזי עדוי** (פורסם בנבו, 2.2.23)).

כפי שטענה המאשימה, בית המשפט העליון ציין לא פעם שעבירות גניבת רכב הן בבחינת "מכת מדינה" המבטאת זלזול בחוק וברכוש הזולת, ויש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולהשית ענישה שתמגר תופעה זו ותרתיע עבריינים מלגנוב רכבים (רע"פ 2011/10 **אנור בדרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.4.10); ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.5.06)). יש לציין כי בשני המקרים הללו, הוטלו על הנאשמים שם עונשים של 8 ו-12 חודשי מאסר בפועל.

9. עם זאת, כל מקרה יש לבחון לגופו, גם בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה המשפיעות על קביעת

המתחם, וגם בבחינת הנסיבות האחרות, שאינן קשורות לביצוע העבירה, המשפיעות על מיקום עונשו של הנאשם במתחם העונש שנקבע.

בעבירות אלו של גניבות רכבים והעבירות הנלוות להן, ראוי לשקול מכלול של שיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה כגון תכנון עבירת הגניבה, מידת התחכום והתעוזה בה, שווי הנזק שנגרם כתוצאה ממנה, השאלה האם הרכב הועבר לשטחי הרשות הפלסטינית, קיומה של עבירת נלווית של קשירת קשר או התארגנות מוקדמת וביצוע בצוותא, שימוש באמצעים מיוחדים, אופי הפריצה לרכב, קיומו של מרדף משטרת, משכו של המרדף ועוד.

לשם השוואה, בעניינו של שותפו לעבירה של הנאשם, נאאל היכל, שהורשע גם בעבירה של נהיגה פוחזת לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, קבעתי כי מתחם הענישה נע בין 15 ל-28 חודשי מאסר בפועל, וכאמור, הנאשם שלפני לא הורשע בעבירה זו.

10. מן הכלל אל הפרט. הנאשם ביצע את עבירות גניבת הרכב והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא עם אחר, ובעת ששהה באופן בלתי חוקי בשטח מדינת ישראל. העבירות בוצעו תוך שבירת חלון הרכב, שבירת מערכת מתג ההנעה של הרכב וחיבור מחשב חיצוני למנוע הרכב. בכל אלה יש ללמד על תחכום מסוים ותעוזה בביצוע העבירות. הנאשם אמנם לא נהג ברכב, בהמשך האירוע שהוביל לגרימת נזקים לרכבים אחרים ולסיכון עוברי האורח ומשתמשי הדרך, ובשונה משותפו לעבירות, היכל, לא יוחסו לו עבירות תעבורה אחרות. עם זאת, הנאשם ישב ברכב בזמן שהיכל נהג בו במהירות ותוך סטייה לימין ולשמאל, וגרימת נזקים לרכבים ולניידת, כפי שתואר בכתב האישום.

אלו הן בהחלט נסיבות לחומרא, אך משלא הורשע הנאשם גם בעבירה של נהיגה פוחזת, יש מקום לאבחן בין עניינם של השניים, מה עוד שהנאשם גם לא הורשע בעבירות נוספות בהן הורשע היכל.

עוד אעיר כי במקרה זה לא מדובר במרדף ממושך שנוהל אחר הרכב בו נהג היכל ובו ישב הנאשם, ועל כן ממילא השפעתו של הנאשם שלפני על האירוע הפלילי, בהיבט זה, היא זניחה.

11. עיון במדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם מלמד כי בכל פסקי הדין הוטלו מאסרים לריצוי בפועל, שאורכם נקבע בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה. כאמור, ב"כ המאשימה ביקש שאקבע כי מתחם העונש ההולם בתיק כאן נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל, למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של המתחם לנוכח עברו המכביד ושטיל על הנאשם עונש "שלא יפחת" מ-30 חודשי מאסר בפועל לאחר הפעלת המאסרים המותנים.

בת"פ (שלום - ראשון לציון) 316-09-22 אליו הפנה ב"כ המאשימה, הורשע הנאשם שם בעבירות דומות לאלו שהורשע הנאשם כאן, אך גם בעבירות נוספות, לרבות עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות תעבורה, שכן הוא זה שנהג ברכב, ובית המשפט (כבוד הנשיא השופט מ' מזרחי) קבע כי מתחם הענישה נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, כפי שביקשה המאשימה שם לקבוע, והטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל; מתחם ענישה זהה קבע בית משפט השלום בראשון לציון (כבוד ס' הנשיא השופט א' נוריאלי) בת"פ 10255-11-21, וגם שם הוטל על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. גם שם הורשע הנאשם בעבירות נוספות מלבד אלו שבהן הורשע הנאשם שלפני.

יוצא, שגם בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה, לא מצאו בתי המשפט לנכון לקבוע מתחם ענישה המתחיל בעונש של 15 חודשי מאסר בפועל.

לשם הצגת תמונה רחבה יותר של מדיניות הענישה הנוהגת, אפנה למספר פסקי דין נוספים שניתנו בעת האחרונה.

- א. בת"פ (שלום - ירושלים) 27370-07-22 **מדינת ישראל נ' סאמי שחאדה** (פורסם בנבו, 1.5.23) הורשע על פי הודאתו נאשם צעיר, כבן 21, בעבירות של גניבת רכב בצוותא, כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) ונהיגה ברכב ללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 8 - 20 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה, אף שהייתה לו הרשעה קודמת;
- ב. בת"פ (שלום - ירושלים) 10208-09-22 **מדינת ישראל נ' אסאד** (פורסם בנבו, 29.3.23) הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא (באירוע נפרצו שני כלי רכב ואחד נגנב) וכניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 10-24 מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית;
- ג. בת"פ (שלום - כפר סבא) 21425-11-22 **מדינת ישראל נ' טוטח** (פורסם בנבו, 7.2.23) שניתן על ידי לאחרונה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של שהייה בישראל שלא כחוק, גניבת רכב (בצוותא עם אחרים) ונהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, קבעתי כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק שם נע בין 10 - 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. שם דובר באירוע בודד, ולא יוחסה לנאשם הפריצה לרכב בעצמה (שאף היא לא נעשתה בתחום), והאחרים שהיו עימו פרצו את הרכב באמצעות ניפוץ שמשותו. בסופו של דבר, נגזרו על הנאשם שם 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;
- ד. בת"פ (שלום - רמלה) 10860-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו נגמה (עציר) ואח'** (פורסם בנבו, 10.1.23) הורשע על פי הודאתו נאשם כבן 25, נעדר עבר פלילי, בכתב אישום מתוקן בעבירות גניבת רכב בצוותא, סיוע לגניבת רכב והחזקת מכשירי פריצה בצוותא, בשני מקרים (אך לא בעבירות שב"ח). בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם שם 12 חודשי מאסר בפועל.
12. לנוכח מכלול הנתונים עליהם הצבעתי, לרבות מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק שלפניי נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.
13. מכאן יש לדון בשאלת מיקום עונשו של הנאשם במתחם הענישה שנקבע. לנאשם לא פחות מ-16 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן מיום 16.12.20, וכן שתי הרשעות נוספות בתיקי תעבורה. הרשעתו האחרונה של הנאשם בפלילים בת"פ (שלום-פ"ת) 6919-04-20 שגם הוזכר לעיל, הייתה בעבירות דומות לאלו שהורשע גם בתיק שלפניי, ומעיון בגליון הרישום הפלילי שלו עולה כי הורשע לא פחות מ-5 פעמים בעבירות של גניבת רכב, לרבות בהרשעתו האחרונה.
- נתון זה בהכרח פועל לרעתו של הנאשם, אך לזכותו של הנאשם יש לזקוף את לקיחת האחריות וההודאה בבית המשפט, ואת נסיבותיו האישיות. גם לעובדה שנפצע בעצמו במהלך האירוע נתתי משקל מסוים. אכן, תנאי המאסר והמעצר של תושב האיזור הם קשים בהרבה משל תושב ישראל, אך כשמדובר בנאשם תושב האיזור ששב ומבצע עבירות בישראל, וכבר ריצה מספר רב של מאסרים, מבלי שהדבר הרתיעו מלשוב לבצע עבירות רכוש חמורות, אין מקום ליתן משקל לטענה זו של ההגנה.
- עם זאת, נתתי דעתי גם לעונש שהוטל על שותפו לעבירה של הנאשם, נאאל היכל, שנידון ל-17 חודשי מאסר בפועל בגין התיק שלפניי, אך בנסיבות חמורות יותר, וגם לחובתו היו הרשעות קודמות בעבירות גניבות רכב, אם כי

ישנות יותר.

במכלול הדברים, מצאתי כי ראוי שעונשו של הנאשם בגין העבירות בהן הורשע בתיק כאן, יעמוד על 16 חודשי מאסר בפועל.

14. לחובתו של הנאשם שני מאסרים מותנים בני 9 ו-6 חודשי מאסר שהוטלו עליו בת"פ 6919-04-20. הראשון, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, והשני שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. בנסיבות העניין, לנוכח הזיקה בין העבירות, יש מקום להורות על הפעלתם של שני המאסרים המותנים בחופף זה לזה, אך אין מקום לחפיפה נוספת של עונשי המאסר המופעלים לעונש המאסר שהוטל כאן, כך ש-9 חודשי המאסר יופעלו במצטבר לעונש של 16 חודשי המאסר בפועל, והנאשם ירצה בסך הכל עונש של 25 חודשי מאסר בפועל.

15. מכיוון שהעבירה העיקרית של גניבת הרכב היא עבירת רכוש, שבוצעה בסופו של יום מתוך מניע כלכלי, הרי שיש מקום לקבל את עתירת ב"כ המאשימה באופן שהענישה תכיל גם רכיב של קנס, תוך התחשבות במכלול נסיבות העניין, ובהם מצבו הכלכלי של הנאשם, המאסר הממושך שהוטל עליו והיעדר גורמי תמיכה. בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם עונשי פסילה.

סיכום של דבר

16. לאור כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 25 חודשי מאסר בפועל, שתחילתם ביום מעצרו 2.10.22.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

ה. קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס יופקד על-ידי הנאשם במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.23.

ניתן צו כללי להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ג, 08 יוני 2023, במעמד הנאשם, ב"כ המאשימה עו"ד בר עמי וב"כ הנאשם עו"ד חיכמת מואסי.

